

onale udviklingsplaner. Tværtimod vil vi, medmindre hun betragter det som for konservativt, meget gerne hjælpe ministeren med at styrke de regionale udviklingsplaner og styrke den sammenhæng mellem de kommunale og de regionale udviklingsplaner, som er hele forudsætningen for, at det går, som ministeren gerne vil have, nemlig at det bliver mere enkelt for borgeren; at der kun er én dør ind, og at man ikke skal forholde sig til tre forskellige myndighedsniveauer osv.

Derfor er jeg utrolig spændt på at høre, om ministeren er med på det, som hendes partifælle tilkendegav, og som Dansk Folkeparti har vist sig åbne for at diskutere, nemlig at vi forsøger at styrke de regionale udviklingsplaner, ved at de kommunale udviklingsplaner skal understøtte de regionale udviklingsplaner, og vi måske kan finde nogle afgrænsede områder, hvor de bliver mere bindende.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg beklager, at jeg har bragt ordet konservativ i spil. Jeg tror, det er tredje gang i dag, hr. Martin Lidegaard er vendt tilbage til det, så det slår åbenbart lidt hårdt. Men så slemt er det altså slet ikke ment fra min side.

Jeg tror bare, det er vigtigt, at vi har en fælles forståelse af, hvad de regionale udviklingsplaner rent faktisk kan, sådan som det er lagt op til her. De er ikke tandløse – det tror jeg også hr. Martin Lidegaard vil nå til erkendelse af, når vi kommer længere ned i tingene – og der er også sat en række ressourcer af til at understøtte de regionale udviklingsplaner. Jeg dyrker meget gerne hvordan og hvorledes videre i arbejdet sammen med hr. Martin Lidegaard.

Så vidt jeg kan forstå, er der stadig nogle udestående tekniske forhandlinger om økonomien og sådan noget. Men hvis man regner det hele sammen – kulturområderne, uddannelser, miljø osv. osv. – når man med forbehold for det helt præcise tal frem til, at regionsrådene vil råde over op mod 300 mio. kr. til at understøtte de regionale udviklingsplaner. Der er altså mulighed for at gøre det, som også hr. Christian Wedell-Neergaard var inde på.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Når jeg vender tilbage til ordet konservativ, er det kun, fordi jeg synes, det er pudsigt, at det er et skældsord i miljøministerens mund. Det un-

derstøtter en mistanke, jeg længe har haft om, at miljøministeren måske i virkeligheden befinder sig i en helt forkert regering, men det skal jeg slet ikke underholde nærmere med her.

Jeg glæder mig over, at vi er enige om, at de regionale udviklingsplaner skal være alt andet end tandløse. De skal tværtimod have noget pondus, og så lad os diskutere, hvordan vi kan give dem det.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge miljøministeren om de 300 mio. kr., man samlet set får på regionalt niveau til regionale udviklingsplaner. Kan der disponeres frit over dem, kan kommunerne selv sige, at nu vil de virkelig prioritere miljøområdet eller kulturområdet de næste 3 år og gøre en særlig indsats for planlægningen her? Det er noget af det, vi har meget svært ved at se, og vi er meget spændt på, hvordan man skal læse forslaget, for jo større frihed og handlegkraft regionerne får, desto bedre synes vi det er. Derfor er vi lidt bekymrede over den meget stramme habit, som vi indtil nu har hørt regionernes økonomi skulle klædes i.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg må sige, at det ligger mig meget fjernt at skælde hr. Martin Lidegaard ud, og konservativ er bestemt ikke et skældsord. Vi har så kort taltid her, at der ikke er tid til den meget interessante diskussion, vi ellers kunne få, så den må vi desværre gemme til en anden gang.

Jeg opfatter det ikke som en meget stram habit, for det nye er jo, at den regionale udviklingsplan f.eks. kan bestemme, at i dette område i vores region skal vi styrke turismen, og i dette område vil vi placere nogle teknologiske virksomheder eller andet. I dag er arealændelsen detaljestyret, så man siger, at der skal der ligge den og den type virksomheder, men fremover bliver der mere dialog med kommunerne i området om, hvordan og hvorledes det skal gøres, når der skal være turisme, eller der skal være en nationalpark, eller hvad det nu kan være.

Der er mange ting, som kan drages ind i den mere visionære diskussion om, hvad man vil udvikle i sit område, så jeg betragter det som næsten alt andet end en stram habit. Det, vi har i dag, kan man sige er en stram habit, for her er der styring helt ned på det enkelte areal. Det er sådan set et helt anderledes løst instrument, man får, men det betyder ikke, at det er tandløst.